

De voluntate Dei.

Quarto. Ut credat atque confiteatur Deum omnipotentem quoscunque vult salvare, et neminem posse salvari ullatenus, nisi quem ipse salvaverit : omnes autem salvari quoscunque ipse salvare voluerit. Ac per hoc quicumque non salvantur, penitus non esse voluntatem illius ut salventur, dicente Propheta : *Omnia quaecunque voluit Deus, fecit in caelo et in terra, in mari et in omnibus abyssis (Psal. cxxxiv, 6).*

Et licet quaedam sint alia quibus in Pelagio damnatis universaliter Ecclesia consenserit, satagerit

A atque subscripserit, haec tamen specialiter adversus eum ejusque complices per apostolicam sedem, instantia beatissimi Aurelii, Carthaginensis episcopi, atque Augustini, cum aliis ducentis quatuordecim episcopis ab ejus pravissimis sensibus eruta, vindicata, et multis tam epistolis quam libris toto orbe vulgata, omnis hodieque gaudet, confitetur, praedicat, et tenet atque tenebit Ecclesia. His per omnia consentaneam, praedicabilem paternitatem, fraternitatemque vestram gratia superna invictam atque praevalem, et suo munere gaudentem perpetuo conservare dignetur.

EJUSDEM EPISTOLA AD QUEMDAM EPISCOPUM.

(Mabill., Vet. Analect.)

Domino mihi in dominorum Domino desiderabiliter venerando ill. merito sacerdotali paternoque culmine insignito, PRUDENTIUS famulorum Christi humillimus, sempiternam in omnium Salvatore salutem.

Quantum, mi fratrum charissime, litterae tuae perdesiderabilis mihi germanitatis textus meam diu insatiabiliterque collectam sitim aeternae dulcedo recreaverit, quantumque jucundissimae oblectationis invexerit, fideliter fateor dici nequit : quippe cum tot tantisque perturbationum fluctibus pene irrevocabiliter obrutus, ne sibilo quidem, ut dicitur, tui quidquam haurire valuerim, utrum te super ad Dominum jam redisse contingeret, cum repente vix tandem a palatinis excubiis, quibus diu inservire coactus fueram, absolutus, latorem quam desiderabilium mihi apicum... vestrae Trecae, cui me divina gratia, non autem ulla meritorum meorum plenitudo praesse dignata est, offendi. Et audito, quod extinctum metuebam, alterius mei nomine, explosis, gaudio superante, soporibus, desperatione potius quam oblivione contractis, respiravi; et supernae bonitati, quae inter adversa et prospera nos servare consuevit gratulatus, litterarum insatiabili atque multoties iterata recursione inherens illic

B meum ill. germanum unanimem, imo me alterum quaeritans, tandem reperisse me plurimum gaudeo : quoniam qui ipso mihi auditu extinctus videbatur, subito vivens apparuit; et quem abisse autumabam superesse non ambigo. Agens itaque auctori bonorum omnium gratias, indefesse hoc uno inexplebiliter bono afficior, quo te non tam vivere quam bene vivere audio, audiens gratulor, gratulans desidero desiderans postulo; et ut ipse convivere mereat tuis [piis] precibus opto ac meritis, quibus me ab omnibus propositum votumque Christianae militiae infatigabiliter oppugnantibus inmutabiliter relectari confido. Age nunc, fratrum dulcissime, et duce omnium ordinantis, omnia serenantis gratia, me meaeque discretionis commissos sanctissimae institutissimaeque intercessionis ope fulcire non desinas : quos plurimum vivere si xenia propriae adinventio- nis vel ligatae, vel solutae crebro visitans, mitius imperans, desiderantibus miseris. Bene te semperque in Domino valentem, nosque importunorum clavo supplicationum ad portum optati littoris reverentem virtus omnipotentis brachii conservare dignetur.

Quot voces oculis, lingua, auditoque manumque Hausisti, totidem laetificare bonis.

SANCTI PRUDENTII

TRECENSIS EPISCOPI

SERMO DE VITA ET MORTE GLORIOSAE VIRGINIS MAURAE

(Apr. J. Camuz., Promptuarium antiq. Trecae. dicec.)

Instans, charissimi filii, opportune, importune, D sea et scriptum relinquam posteris profuturum. Ad hoc enim frater ejus Eutropius, praepositus vester, qui fuit spiritali affectione germanior, quam carnali, me ex parte vestra, et vir religiosissimus Lee